

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Genovefae Virginis, Ex ea, quæ optima fide extat apud Surium.
Claruit verò temporibus Valentiniani tertij, Imperatoris (qui regnauit anno
Domini 429. & sequentibus) & peruenit vsque ad ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

rimos varijs cruciatibus ad cœlos transmissit, nullaque eorum nece exfatiatus, in alios atque alios furore excanduit, Præsidesque sæuissimos, ad eandem crudelitatem dictis factisque excitauit.

Cæterum, cum execrandum nimis Christianis militibus videretur, aduersus Christianum Imperatorem, Sanctissimæ Crucis vexillo præuio ducentem exercitum, impij Licinij castra sectari, potius quæuis supplicia in corporibus perferre, quam conscientias tanta immanitate polluere maluere. Eademque de causa, inter alios, tres fratres milites in Ponto, Martyrij coronam adepti sunt. Quorum duo Argæus & Narcissus gladio perempti, ad coronas euolarunt.

Tertius verò ætate Iunior Marcellinus nomine, cum nullis minis ad sceleratam militiam, armaque contra Christianos capeffenda adigi posset, ad mortem vsque celsus, & longo carceris squalore maceratus, demum in mare mersus, gloriosam planè martyrij palmam consecutus est.

VITA S. GENOVEFÆ VIRGINIS, *Ex ea, quæ optima fide extat apud Surium. Clauit verò temporibus Valentini tertij, Imperatoris (qui regnavit anno Domini 429. & sequentibus) & peruenit vsque ad Clodoueam Francorum Regem, qui regnare cepit, Anno 484.*

Virgo sanctissima Genouefa, in Nemethodrensi parochia, quæ à Lutetia Parisiourm septem ferè milliarib. abest, Seuero patre, Geron-

Christianorum militum pietas & Constantia.

Argæus & Narcissus capite obruncati.

Marcellinus submersus.

Vide Cæf. Baron Ann. Tom. 5. & Notation. Not. Marty. Roman. Item 6. tom. Annal.

3. Ianuarij. Genus eius.

Gerontia matre progenita est. Pelagiana in Britannijs hæresi acriter grassante, cum ad eam reprehensendam præclarissimis ornatu virtutibus: antistes Germanus Antifiodorensis & Lupus Trecalesanus acciti essent, accidit, ut illis, per supradictam parochiam iter facientibus, ingens utriusque sexus turba, benedictionem flagitans, occurreret. Inter alios verò adolescentula, parentum infestis vestigijs, Genouefa illis obuiam fit. Quam Germanus procul intuitus: Foelices vos (ait ad parentes) tam venerandæ prolis genitores. Deinde post stridè antè quàm discederet, adductam ad se Genouefam, blandis verbis ad religiosæ vitæ propositum complectendum hortari cæpit. Illa se cuiusmodi vitæ institutum vehementer exoptare respondit. Admiratus in tantilla ætate Dei donum & fidei exordia Pontifex, præsciens futurorum eam Deo despondit, nummumque æreum casu reperi- tam, crucis imagine signatum, eidem quasi pignus quoddam religiosi muneris donat, præcipiens ut eum perforatum suo collo appensum gesseret, ne vilius deinceps metalli vel margaritarum montibus se ornari sustineat; uti sic, contemptis mundi huius ornamentis, coelestis gratiæ pulchritudine possit decorari. Per breui hac ad eam habitam admonitione, in Britannias profectus est.

Post aliquot deinde dies, eius mater solemniter ad templum itura, Genouefam domi residere iuber. At puella magna instantia se deuotionis studio templum adire velle clamitat. Mater iræ impotentia superat, filiæ maxillam percutit: sed non impunè. Nam repentè cæcitate percussa benedictione pænas luit. Tandem memor vaticinij Germani antistitis mater, vocatam ad se filiam orat, ut aquam è puteo miseræ matri hauriat, eamque sibi

Vide vitam
S. Germani
Episcopi
Antifiodo-
rensis quæ
recitat Sur.
II, Iul. to. 4.

Mater quia
filiam à Dei
laudib. auo-
cat, cæcitate
punitur.

porrigat. Paret Genouefa alacriter, matrique crucis signo integram oculorum aciem restituit. Recuperat
visum.

Defunctis parentibus, cum iam Deo manibus episcopi consecrata esset, Parisios commigrans, acri paralysis morbo correpta est: adeo ut nulla prorsus compago suis artibus haberet; totoque triduo semianimis iacens, solis genibus subrubescens palpitaret. At in hac corporis afflictione constituta multa, quæ recuperata sanitate, spiritalibus quibusdam personis indicauit, in spiritu vidit.

Ea tempestate, Attila Hunnorum Rex, Galliarum provincias immani cœperat populatione vastare; eoque res deducta erat, ut vim illius, furoremque reformidantes Parisienses, consilium diffiditæ plenum de vrbe, cum coniugibus ac liberis fortunisque omnibus deserenda caperent. Verum sancta Genouefa magna animi constantia, ne tantum in se dedecus admitterent, illorum coniuges hortata est, urbemque in qua & nata & educata essent, ea animi desperatione fracta desererent: sed potius contra hostiles & enses & arma, se suosque maritos ieiunijs & orationibus munirent. Considerent porro præsens Dei numen illis affuturum: Lutetiamque nihil mali ab hoste passuram. Matronæ his ancillæ Dei vocibus confirmata, spem suam in Dei misericordia reponere constituunt. Quidam vero ciues, conuenticula, de nece illi inferenda, habere cœperunt. Interea Antisiodorensis Archidiaconus, Parisios adueniens, & populum magno concursu de certo mortis genere consultantem offendens, sic affatus est: Nolite, ô ciues, tantum facinus mente concipere. Hanc ego, sanctum Germanum venerabili voce laudare, & vitæ eius merita prædicare crebris audiui. Ecce, quæ à memo-

Parisienses
Genouefæ
mortem
méliuntur.

rato Pontifice per me ad eam allatae sunt eulog
perspicite. Hac salubri allocutione, nefario
uium animos compefcuit.

Eximia eius
sobrietas.

Virgo autem sanctissima nè Hunnorum exere
tus, propius ad urbem accederet, oratione à De
impetrauit. A quindodecimo ætatis suæ anno
quingagesimum vsque, bis in hebdomada, Di
minica videlicet die, & quinta feria, exiguo pan
hordeacei & fabæ pulmento ieiunium dissolu
A vino, toto vitæ suæ spatio abstinuit. Post annum
quingagesimum lactis & piscium vsus, sed ra
rò & perparcè, admisit. Quoties ad cœlum ocu
los tollebat, lachrymas fundebat.

Claret spi
ritu prophe
tiz.

Vicum Catullacensem, Dionysij sepultura co
lebrem, summa veneratione profecuta est. Arde
bat sancta Virgo incredibili amore huic sanctissi
mo martyri basilicam eximij operis construend
sed cum nimia rei familiaris angustia prohibere
tur: rem cum presbyteris contulit. Illis facultate
tem calcis coquendæ maximè causantibus, virgo
sancta, nihil de præpotentis Dei auxilio hæsitans
eos prætereuntium sententiam auscultare iussit.
Obtemperant illi protinus, egressique foras, duo
inter se subulcos colloquentes inueniunt; quoru
alter porcum ob pastum fortassis euagantem sol
licitè perquirens, calcariam miræ magnitudinis
fornacem in locis desertis se reperisse narrabat.
alter verò, aliam eiusdem generis fornacem in
sylua se inuenisse dicebat. His auditis presbyteri
mirantur, & præ gaudio lachrymantes, Deo gra
tias agunt. Itaque & illis & ciuibus alacriter o
pem ferentibus, beatissimi martyris Dionysij ba
silica constructa est. Sed hic quæso Virginis san
ctitatem attendite.

S. Dionysio
basilicam
construit.

Artificibus enim extrema siti laborantibus, dicitur
Gene

Genesius presbyter, qui insignem opem ad hanc structuram contulit) ad urbem festinus excurreret, & vasi, quod haecenus potum laborantibus prae- buerat, signum crucis imprimens, effecit, ut ad operis usque consummationem potus non deficeret.

In vigilijs obseruandis mira deuotione flagra- bat. Solita namque erat noctem sabbathi in cra- stinam lucem peruigili prece transigere. Accidit verò, ut quadam vice, exacto noctis intempesta curriculo ad basilicam properaret, & cum nimia ventorum importunitate extincto cereo, comites illius virgines in densis tenebris miserè oberra- rent, Genouefa è manu virginis extinctum ar- ripuit cereum, qui, mirabile dictu, mox ac- census, tutum illis ad basilicam, iter lumine suo aperuit.

Mulier quaedam calceamenta pedum eius fur- to abstulerat, sed mox cœcitate percussa, iusto ad- missi sceleris dolore stimulata rediens, illius se pedib. prostrauit. Cuius misera virgo, signaculo crucis pristini vitus incolumitatem ei reddidit. Laudini puellam quandam, nouem ferè annis pa- ralyti dissolutam, omnibusque membrorum of- ficijs destitutam, manu apprehensam è lecto sub- leuauit, & integræ sanitati restituit. Childericus Francorum rex tamen à Christiana religione ef- fet alienus, singulari tamen veneratione virgi- nem persecutus est. Hic cum aliquando duos reos à capitis condemnasset, ne interuentu virginis à supplicio eripi possent, portas occludi iussit. At virgo sancta celeritate, qua poterat maxima, ad portas festinat, & ecce confestim quasi ad quoddam iubentis imperium portæ reueratæ sunt, miseriq;

Impetrat po-
tū operarijs
à Deo.

Illuminat
cæcam.

Sanat para-
lyticam.

Reos duos à
morte libe-
rat.

Portæ diui-
nitus reuer-
tuntur.

Simeon filius
lytes Virgi-
nis sanctita-
tem in spiri-
tu cognouit.

Obsessi 12,
liberantur.

Suscitatus
mortuum.

Aliz eęęę
refutuit
visum.

iamiam maſtandi à mortis discrimine liberati.
Quid hic de Simeone illo mundi huius contem-
ptore egregio, qui annis ferè quadraginta in co-
lumna extra Antiochiam conſtitit, referamus? At
mirabilem virginis huius ſanctitatem in ſpiritu
optimè cognouit: nam per mercatores virginem
Genouefam ſalutari iuſſit, eamque vt pro ſe apud

Deum intercederet, rogauit. Pariſijs quodam tem-
pore, homines duodecim tam grauiter à dæmo-
nibus vexati ſunt, vt modò in aëra ſublatis, modò
ad terram alliſi, omnibus ingentem formidinem
incuterent. Hos Dei ſamula ad S. Dionyſij baſili-
cam properare iuſſit. Quò ſubſecuta, martyris
Chriſti freta ſolatio, oratione ſua ita immundis
ſpiritus profligauit, vt illorum abſceſſum, oris
ſolùm quærimonia, ſed etiam teterrimus foetor
reſtarentur. Fœmina quædam, quam ab immundo
ſpiritus vexatione liberauerat, filium habebat ve-
nicum, qui ludibundus præceps in puteum ruit.

A matre verò poſt trium horarum ſpatium extra
citus, exanimis Genouefæ oblatuſ eſt. Illa rigidum
miferata, pallio contexit, nec prius à lachrymis
deſtitit, quam victrix vi, filium matri viuum reſta-
tueret.

A ſancto Epiphaniæ die ad cœnam uſque Do-
minicam, excellentiùs pietatis ſtudio incumbere
volens, arctiſſimè ſeſe intra cellulæ ſuæ penetra-
lia concluſerat. Cumque quædam mulier, quid-
nam ageret curioſius ad cellulæ oſtium explora-
ret, ſtatim ſe oculis captam ſenſit: improbi con-
tuitus pœnas luens. Sed ſancta virgo, expleto conſu-
tudinis ſuæ officio, precum ſuarum interceſſione
lumen amiſſum reformauit.

Pariſienſibus diuturno belli graſſantis excidio
exhauſtis, & extrema inopia laborantibus, Virgo ſan-
ſan-

sancta, tanta miserorum calamitate permota, afflictiis alimoniam aliunde comparare statuit. Nauium igitur conscendit, sed aduerso superato flumine, ad arborem quandam nauigantibus ad eam exitiosam, ut naufragij periculum minaretur, perueniunt. Cumque nauarum inter se, quid factu optimum esset, consultarent illa ad solita orationis praesidia confugiente, nauarum nullo ferè securium ictu, arborem radicitus euellunt. Ad urbem tandem, quod tendebat, coepto pergens itinere, deuenit. Iamque sanctitatis fama, eam antecesserat. Ecce enim tribunus quidam Passius nomine, vix urbem ingressam, precibus multis ad uxorem paralytici humoris pondere tam miserè oppressam, ut corpore velut praemortuo, anima tantum, quodam hospitij iure in illa demoraretur, perduxit. Virgo Genouefa, quae tota omnibus benignè faciendi studio mirabiliter incensa erat, signo crucis illi benedixit, & integrum membrorum omnium usum restituit.

Prospicit
Parisiensib.
de annonae
in extrema
necessitate.

Secundò cu-
rat paralyti-
cam.

His in ea vrbe, non sine singulari Dei gratia, virtutibus perpetratis, cum nauibus vario ciborum genere, ex animi sententia onustis Parisios redire maturauit; sed vi turbinis, naues inter rupes & arbores impulsæ, omnia salutis spem auferunt. Hic sublatis in caelum manibus Genouefa, naues à praesenti submersiois periculo liberat, & prospero deinde cursu Lutetiam deducit, ciuesque dira confectos fame, alimentorum copia ad pristinum corporum statum & robur, reducit.

Varia eius
fuerunt mira-
cula.

Longum nimis foret omnes, quas surdis, mutis obsessis, & varijs corporis animique languoribus oppressis, miserationes exhibuit, recensere. Vnū hoc tantum, ex quo, quàm insigni miraculorum

virtute virgo Genouefa claruerit, facilè intelligi potest, referam. Puerulus quidam Meroneus nomine à natiuitate cæcus, surdus & claudus. ad famam Virginem obtinendæ salutis causâ Parisiorum à parentibus est allatus: qui ab ea benedicti olei vnctione delibutus, & cruce signatus, integre adeptus sanitatem cum parentibus domum se recepit. Similiter dæmoniacus quidam impetrandæ sanitatis causâ à parentibus ad eam missus erat. Illa sacro eum oleo curare nititur, sed cum pixidem oleo vacuam, & Episcopum qui oleum sacraret, absentem cerneret: ardentibus precibus à Domino & oleum, & eiusdem olei vnctione dæmoniaco sanitatem impetrauit. Ego verò (sicquit auctor) post * tricenos, ab obitu eius anno quo tempore ad eius conscribendam vitam ad mare appuli, in imo ampullæ oleum, quod eorante, creuerat, vidi. Tandem annos amplius octoginta scælici emensa cursu Virgo Genouefa peregrina mundo, venerabilis populo, deuotè Christo, diem clausit extremum, tertio Nonas Ianuarij. Cuius venerabile corpus requiescit in Conuentu Apostolorum Petri & Pauli, in monte Parisijs.

* alias tricenos.

Migrat è vita.

Vide Tom. 2, Annal. Eccl.

MARTYRIUM S. ANTERI, PONTIFICIS ROMANI, ex Casare Baronio. Passus est anno Domini Natalis 238. Maximini Imperatoris 2.

3. Ianuarij. Patria eius.

Martyrium septimana

Anterus Patre Romulo, è Græcia oriundus, vir pietate clarus, S. Pontiano, in Sardinia Insula, martyrio coronato in dignitate Pontificia succedere meruit. Qui summo studio acq-